

Sygn. akt II AKz 781/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Mirosław Ziąja

Protokolant: Kamil Klupś

po rozpoznaniu w sprawie **L. A.**

skazanego za przestępstwo z art. 56, 624-bis § 1 i 3, 625 nr 2, 61 nr 5 i 81 § 2 włoskiego kodeksu karnego i inne
zażalenia osoby ściganej i jego obrońcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 19 maja 2020 roku, sygn. akt II Kop 19/20

w przedmiocie wykonania Europejskiego Nakazu Aresztowania - przekazania obywatela Gruzji organom sądowym
Republiki Włoch

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia :

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie postanowieniem z dnia 19 maja 2020 roku, sygn. akt II Kop 19/20 na podstawie art. 607k § 1 k.p.k., art. 607l § 1 k.p.k. przekazał ściganego Europejskim Nakazem Aresztowania (dalej ENA) wydanym przez uprawniony organ sądowy Republiki Włoch – Prokuraturę Republiki przy Sądzie w Udine z dnia 11 sierpnia 2017 roku sygn. akt 688/2015 SIEP, obywatela Gruzji L. A., organom sądowym Republiki Włoch celem wykonania przez niego kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat 8 miesięcy i 20 dni.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca ściganego, który zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że zatrzymany L. A. jest tą samą osobą wobec, której wystawiony został Europejski Nakaz Aresztowania na nazwisko I. K..

Również ścigany zaskarżył postanowienie sądu I instancji, kwestionując swoje sprawstwo odnośnie przypisanych mu prawomocnie przez włoski sąd czynów.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i odmowę wykonania Europejskim Nakazem Aresztowania wobec L. A..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenia L. A. oraz jego obrońcy nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślenia wymaga, że sąd polski może odmówić wykonania Europejskiego Nakazu Aresztowania wydanego w innym państwie Unii Europejskiej przeciwko osobie przebywającej na terytorium Polski w sytuacji

wystąpienia przesłanki obligatoryjnej bądź fakultatywnej, które enumeratywnie wymienione są w przepisach art. 607 p.k.p.k. i art. 607r k.p.k. Przywołane przepisy są bowiem jedynym prymatem oceny dopuszczalności przekazania osoby ściganej na podstawie ENA i tylko powołując się na przesłanki w nich wymienione wolno sądowi polskiemu odmówić wykonania nakazu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2008 roku, sygn. akt V KK 332/08, LEX nr 524238, Biul.PK 2009/1/84). Tymczasem analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że nie zachodzą one na kanwie niniejszej sprawy.

Odnosząc się natomiast do zarzutów obrońcy należy w pierwszej kolejności podkreślić, że sąd rozpoznający wniosek prokuratora w przedmiocie przekazania osoby ściganej na podstawie Europejskiego Nakazu Aresztowania jest zwolniony od badania podstaw wydania tego nakazu w zakresie ustalenia, czy osoba ta popełniła przypisane jej przez sąd państwa wydającego ENA przestępstwo. W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy zobligowany był jedynie do zweryfikowania, czy Europejski Nakaz Aresztowania został wydany przez uprawniony organ sądowy w rozumieniu przepisu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW oraz czy przekazanie osoby ściganej następuje w celu wykonania orzeczonej wobec niej kary pozbawienia wolności. Przeprowadzona przez tut. Sąd kontrola odwoławcza prowadzi natomiast do wniosku, że ustalenia sądu a quo w tym zakresie są prawidłowe, a wniesione w sprawie środki odwoławcze nie mogły skutkować wzruszeniem zaskarżonego postanowienia.

W toku niniejszego postępowania odwoławczego wyjaśnienia natomiast wymaga kwestia, czy L. A. jest tą samą osobą wobec której został wystawiony przedmiotowy Europejski Nakaz Aresztowania. Sąd ma w polu widzenia okoliczności zasygnalizowane przez skarżącego, a dotyczące rozbieżności pomiędzy danymi osobowymi osoby ściganej zawartymi w ENA, a danymi na które został wystawiony paszport zatrzymany u L. A., jednakże okoliczność ta w żadnym razie nie przesądza o tym, iż został on omyłkowo uznany za osobę poszukiwaną przez włoskie organy wymiaru sprawiedliwości. W tym miejscu bowiem zaznaczyć trzeba, że po zatrzymaniu ściganego zostały od niego pobrane odfitki linii papilarnych, które to następnie przesłano do Biura Międzynarodowej Współpracy Policji Komendy Głównej Policji, gdzie stwierdzono, iż są one tożsame z odfitkami załączonymi do wpisu w SIS, należącymi do I. K., a więc osoby poszukiwanej na podstawie przedmiotowego europejskiego nakazu (k.18, akt Prokuratury Okręgowej w Częstochowie o sygn. PO I ENA.UE 1.2020). W ocenie sądu odwoławczego, powyższa okoliczność jest wystarczająca do stwierdzenia, że L. A. i poszukiwany I. K. to jedna i ta sama osoba.

W konkluzji trzeba więc uznać, że zasada wzajemnego zaufania oznacza nakaz przyjęcia domniemania, iż istniały podstawy wydania ENA przez organ sądowy innego państwa członkowskiego UE, z którego jednocześnie wynika zakaz prowadzenia przez sąd szczegółowego dochodzenia weryfikacyjnego, natomiast odmowa wykonania nakazu może mieć miejsce w sytuacji, gdy zajdą zdarzenia w sposób zasadniczy poddając w wątpliwość fakt istnienia podstaw ENA, gdyż nie można przyjąć, że wskazane domniemanie ma charakter niewzruszalny. Sąd I instancji poczynił jednakże w tym zakresie niezbędne ustalenia, których prawidłowość potwierdziła przeprowadzona przez tut. Sąd kontrola odwoławcza, i w konsekwencji trafnie uznał, iż zachodzą podstawy do przekazania ściganego L. A. włoskim organom wymiaru sprawiedliwości zgodnie z wystawionym w sprawie Europejskim Nakazem Aresztowania. Natomiast skarżący nie ujawnili żadnych okoliczności podważających wzajemne zaufanie, z których w sposób oczywisty wynika, że w sprawie nie występują podstawy do wykonania ENA, z uwagi na brak tożsamości zatrzymanego z osobą, za którą został wystawiony przedmiotowy Europejski Nakaz Aresztowania.

Dlatego też należało utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie, w związku z czym orzeczono, jak w części dyspozytywnej rozstrzygnięcia.

ZARZĄDZENIE

- o treści postanowienia zawiadomić osobę ściganą z pouczeniem o prawomocności (po przetłumaczeniu na język gruziński), jego obrońcę i prokuratora;

- zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 28 lipca 2020 roku